ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 7. února 2007

o režimu státních podpor, který Itálie hodlá uskutečnit ve smyslu článku 60 sicilského regionálního zákona č. 17/2004, č. C 34/2005 (dříve N 113/2005)

(oznámeno pod číslem K(2007) 284)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2007/493/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s uvedenými články ([1]) a s ohledem na zaslané připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) Dopisem ze dne 9. března 2005 oznámily v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES italské orgány Komisi existenci podpůrného opatření ve smyslu článku 60 regionálního zákona č. 17/2004 o plánování a finančním rozvržení na rok 2005.

(2) Dopisy ze dne 29. března a 10. června 2005 požádala Komise o doplňující informace k oznámenému opatření.

(3) Po opětovném vyzvání ze dne 27. dubna 2005 odpověděly italské orgány dopisem ze dne 18. května 2005 a dopisy ze dne 12. června a 14. června 2005.

(4) Dopisem ze dne 21. září 2005 sdělila Komise Itálii své rozhodnutí zahájit ve věci dotčeného opatření formální řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

(5) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo uveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]). Komise požádala zúčastněné strany, aby ve věci dotčené podpory podaly své připomínky.

(6) Komise neobdržela žádné připomínky od zúčastněných stran.

(7) Dopisem ze dne 10. listopadu 2005 požádaly italské orgány Komisi, aby zastavila postup a vyčkala rozhodnutí Soudního dvora ve věci C-475/2003 o slučitelnosti italské regionální daně z výrobních činností (IRAP) s čl. 33 odst. 1 šesté směrnice Rady č. 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně ([3]). Dopisem ze dne 2. srpna 2006 Komise žádost přijala. Dne 3. října 2006 Soudní dvůr stanovil, že regionální daň z výrobních činností IRAP je slučitelná s čl. 33 odst. 1 směrnice (ES) 77/388/ES ([4]).

(8) Dopisem ze dne 8. května 2006, který Komise obdržela dne 11. května 2006, informovaly italské orgány Komisi o změně článku 60 regionálního zákona č. 17/2004 a prohlásily, že nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* ([5]) se týká dotčeného opatření nejenom v období jeho očekávaného schválení Komisí, ale také v případě, že Komise přijme zamítavé rozhodnutí.

II. POPIS OPATŘENÍ

II.1. Cíl opatření

(9) Podle italských orgánů má opatření ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES podpořit vznik nových podniků a zmenšit rozdíly mezi podniky činnými na Sicílii a v jiných italských regionech, kde je životní úroveň mimořádně nízká nebo kde je vysoká míra nezaměstnanosti.

([1]) Úř. věst. C 82, 5.4.2006, s. 71.
([2]) Viz poznámka pod čarou 1.
([3]) Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.
([4]) Dosud nezveřejněný rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ze dne 3. října 2006 ve věci *Banca popolare di Cremona Soc. coop. arl v. Agenzia Entrate Ufficio Cremona*.
([5]) Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30.

(10) Větší bezpečnost a zlepšení prevence trestné činnosti má v rámci opatření zvýšit investiční vyhlídky sicilského regionu.

II.2. **Právní základ opatření**

(11) Ustanovení čl. 60 pododst. 1 regionálního zákona č. 17/2004 stanoví, že v roce 2005 by měla být družstvům (přesněji podnikům typu „società cooperative a mutualità prevalente") tak, jak jsou definována v italském občanském zákoníku ([6]), snížena daň IRAP o 1 %, v roce 2006 o 0,75 % a v roce 2007 o 0,5 %.

(12) Odstavec 2 téhož článku toto právo rozšiřuje na společnosti zabývající se bezpečnostními službami tak, jak jsou definovány v královském dekretu č. 773/1931, který určuje podmínky, za kterých fyzické a právnické osoby mohou být prefektem pověřeny k ostraze a ochraně movitých i nemovitých statků a k soukromému detektivnímu pátrání ([7]).

(13) O těchto sníženích rozhodl region Sicílie na základě práva upravit sazbu IRAP, které mají ze zákona ([8]) všechny italské regiony.

II.3. **Financování opatření**

(14) Italské orgány odhadují, že dopad článku 60 na rozpočet bude pro období 2005–2007 činit přibližně 2 miliony EUR.

II.4. **Slučování podpor**

(15) Podpora v rámci dotčeného režimu není slučitelná s jinými místními, regionálními a státními podporami nebo s podporami Společenství, které jsou udělovány k pokrytí týchž způsobilých nákladů.

II.5. **Doba trvání opatření**

(16) Regionální zákon č. 17/2004 vstoupil v platnost dne 29. prosince 2004, ale článek 60 stanoví, že opatření podléhá nařízení *de minimis*, a to až do jeho schválení Evropskou komisí. Dopisem ze dne 16. května 2006 italské orgány sdělily, že opatření podléhá nařízení *de minimis*, a to i v případě, že Komise přijme zamítavé rozhodnutí.

(17) Režim se uskuteční ve třech daňových obdobích od roku 2005 do roku 2007.

III. **DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ**

(18) Dopisem ze dne 21. září 2005 Komise potvrdila, že dotčený režim podpor představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, neboť zahrnuje využití státních zdrojů, je selektivní, neboť je určen určitým odvětvím a/nebo určitým kategoriím podniků, finančně zvýhodňuje takovéto podniky vzhledem k jiným podnikům nabízejícím stejné služby a může ovlivnit hospodářskou soutěž a obchod v rámci Společenství.

(19) Jedním z důvodů k zahájení řízení bylo, že Komise nemohla vyloučit negativní dopad na obchod mezi členskými státy vzhledem k tomu, že režim neukládá příjemcům podpory povinnost zmírnit taková narušení.

(20) Komise také vyjádřila pochybnost, zda je opatření v souladu s pokyny o vnitrostátní regionální podpoře ([9]). V oznámení se totiž tvrdí, že opatření představuje provozní podporu pro sicilská družstva a pro bezpečnostní služby.

(21) V bodě 4.15 pokynů o vnitrostátní regionální podpoře se uvádí, že provozní podpora může být poskytnuta, pokud svou povahou přispívá k regionálnímu rozvoji a pokud je přiměřená znevýhodněním, které hodlá mírnit. Komise pochybuje, že italské orgány dokázaly poukázáním na možná znevýhodnění a jejich závažnost obhájit udělení provozní podpory.

(22) Komise vyjádřila pochybnost, že by provozní podpora ve smyslu článku 60 regionálního zákona č. 17/2004 byla slučitelná se společným trhem, že by tedy podpořila vznik nových podniků a zmenšila rozdíly mezi podniky činnými na Sicílii a v jiných italských regionech. Dále v této věci Komise prohlásila, že souvislost mezi snížením daně z výrobních činností všem družstvům a vytvořením nových podniků na Sicilii není jasná a že italské orgány neposkytly žádné vysvětlení.

([6]) Kniha V, část VI občanského zákoníku ve znění článku 8 zákonného dekretu č. 6/2003 ze dne 17. ledna 2003.

([7]) Část IV královského dekretu č. 773 ze dne 18. června 1931 a jeho následující změny a doplnění. Prefekt může odmítnout udělení licence na základě zvážení počtu a významu již existujících zřízení.

([8]) Zákonný dekret IRAP č. 446 ze dne 15. prosince 1997.

([9]) Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9.

(23) Ve svém oznámení italské orgány prohlašují, že sicilské podniky jsou strukturálně znevýhodněny, neboť Sicílie je ostrovním a nejvzdálenějším regionem, který je velmi daleko od „kontinentálních hospodářských center". K tomu Komise podotýká, že nejvzdálenějšími regiony se rozumí oblasti dopodrobna vyjmenované v Prohlášení 26 o nejvzdálenějších regionech Společenství, které tvoří přílohu Smlouvy o Evropské unii ([10]). Zdá se, že tato podpora není určena k řešení problémů, které existují ve spojitosti s ostrovním chrakterem regionu, neboť neuvádí žádné s tím související dodatečné náklady, jako např. náklady na dopravu.

(24) Italské orgány také tvrdily, že převaha mikropodniků způsobuje vyšší finanční náklady a vyšší nasazení pracovních sil; mzdové náklady a náklady na pohledávky tvoří velkou část základu daně z výrobních činností, proto jsou italské podniky znevýhodněny. Komise podotkla, že i kdyby problém sicilské ekonomiky spočíval v početní převaze mikropodniků se všemi jejími následky, obecné snížení daně z výrobních činností pro podniky všech velikostí by nic nevyřešilo, neboť není zaměřeno na mikropodniky. Podpora by také neměla být poskytována pouze mikropodnikům.

(25) Komise také zdůraznila, že rozdíly v efektivní daňové sazbě, které uvádějí italské orgány, jsou běžné u všech daní a jsou vlastní jejich povaze. To však není dostatečným důvodem k udělení státní podpory na základě typologie podniku, a italské orgány neposkytly konkrétní důkazy, že by družstva byla značně poškozena vysokou sazbou efektivní daně z výrobních činností.

(26) Komise také vyjádřila pochybnost ohledně údajů, na jejichž základě chtějí italské orgány dokázat, že „běžný" sicilský podnik s obratem menším než deset milionů EUR, s méně než deseti zaměstnanci a činný v průmyslovém odvětví (vyjma odvětví chemického a petrochemického), v odvětví informačních technologií nebo v turistickém ruchu/v oblasti hotelových služeb odvádí vyšší daň z výrobních činností než srovnatelný „běžný" podnik v Lombardii. Ustanovení čl. 60 pododst. 1 regionálního zákona č. 17/2004 poskytuje podpory družstvům ve všech odvětvích a všech velikostí, proto údaje, které se týkají pouze podniků s obratem nižším než deset milionů EUR a s méně než deseti zaměstnanci činných v průmyslovém sektoru s výjimkou odvětví chemického a petrochemického, nemohou dokázat vyváženost dotčeného opatření.

(27) Další pochybnosti vyvstaly v souvislosti s informacemi, kterými chtějí italské orgány doložit slučitelnost provozní podpory ve smyslu čl. 60 pododst. 2 regionálního zákona č. 17/2004 se společným trhem.

(28) V oznámení opatření italské orgány tvrdí, že ustanovení čl. 60 pododst. 2 regionálního zákona č. 17/2004 přispěje ke zlepšení investičních výhledů na Sicílii, neboť zajistí zvýšenou bezpečnost a prevenci zločinnosti. Italské orgány zdůraznily, že průměrný sicilský podnik zabývající se bezpečnostními službami odvádí vyšší daň z výrobních činností než průměrný podnik činný v jiných italských regionech, neboť poměr mzdové náklady/čistá hodnota produkce je v případě sicilských podniků vyšší než u podniků činných v jiných regionech, a také proto, že sicilský trh není dostatečně pružný a trpí nízkou fluktuací zaměstnanců.

(29) Komise se domnívá, že souvislost mezi čl. 60 pododst. 2 regionálního zákona č. 17/2004 a zlepšením investičních výhledů na Sicílii díky zlepšení bezpečnosti není jasná. Stejně tak není dostatečně vysvětleno, proč jsou náklady sicilských bezpečnostních služeb vyšší než náklady obdobných podniků v jiných italských oblastech. V porovnání s pracovními trhy v jiných italských oblastech nevykazuje pracovní trh na Sicílii žádné vlastnosti, které by opravňovaly vyšší mzdy v tomto odvětví.

(30) Komise se nedomnívá, že by argumentace italských orgánů, totiž že prefekt může omezit ceny služeb v dotčeném odvětví (tzv. „tariffe di legalità"), a že je třeba odměnit profesionalitu zaměstnanců, měla být brána v úvahu. Komise míní, že tyto důvody nevysvětlují vliv rozdílů způsobených omezenými cenami služeb (tariffe di legalità) na zvýšení mzdových nákladů na Sicílii.

(31) Komise tak dala najevo, že je třeba prohloubit analýzu tohoto případu a že by bylo vhodné zahrnout do ní připomínky dalších zúčastněných stran. Poté, co Komise obdrží jejich připomínky, bude moci rozhodnout, zda opatření navržené italskými orgány působí na podmínky obchodu v rozporu se společným zájmem.

([10]) Pokyny o vnitrostátní regionální podpoře, poznámka pod čarou 27 (viz poznámka 9).

IV. PŘIPOMÍNKY ITALSKÝCH ORGÁNŮ

(32) Ve věci zahájení formálního řízení neobdržela Komise připomínky ani od italských orgánů ani od dalších zúčastněných stran.

V. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

V.1. Právní posouzení

(33) Italské orgány dostály procedurálním požadavkům ve smyslu čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, neboť oznámily režim podpory, který obsahoval odkládací klauzuli a byl uskutečněn na základě nařízení *de minimis* dříve, než se k němu Komise vyjádřila.

V.2. Charakter režimu jako státní podpory

(34) Komise soudí, že opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, a to z těchto důvodů:

V.2.1. *Využití státních prostředků:*

(35) Opatření zahrnuje využití státních zdrojů ve formě ztráty výnosů z daní pro Sicílii ve výši rozdílu mezi původní a sníženou daní odváděnou příjemcem podpory.

V.2.2. *Ekonomické zvýhodnění:*

(36) Opatření poskytuje příjemci ekonomické zvýhodnění, které vyplývá ze sníženého daňového zatížení a stává se finančním zvýhodněním, ze kterého podniky těží okamžitě v letech, na které se snížení vztahuje.

V.2.3. *Selektivní charakter opatření vzhledem k zaměření programu na „některé podniky a některé výroby“:*

(37) Italské právní předpisy o dani z výrobních činností stanovují, že každý region může zvýšit nebo snížit základní daňovou sazbu (4,25 %) až o jeden procentní bod. Jedná se tedy o symetrický daňový systém, díky kterému může každý region naplnit v praxi své právo zvýšit nebo snížit daň, což samo o sobě nepředstavuje státní podporu.

(38) V minulosti Komise rozhodla ([11]), že tato omezená možnost upravit daňovou sazbu je ze své povahy symetrická, pokud jednotlivé regiony v rámci svých pravomocí neuvalí odlišné daňové sazby v závislosti na odvětví a zdaňované osobě a neposkytnou státní podpory. Tento závěr není popřen rozsudkem ve věci C-88/2003 („Azzorre“) ([12]).

(39) V dotčeném případě přesáhl region Sicílie rámec svých pravomocí stanovených italskými právními předpisy a využil své moci k rozlišení a snížení standardního daňového zatížení v závislosti na odvětví a osobě daňového poplatníka:

a) Ustanovení článku 60 pododst. 1 regionálního zákona č. 17/2004 zvýhodňuje pouze sicilská družstva, přičemž vylučuje z opatření sicilské podniky činné v jakémkoliv sektoru, pokud nemají formu družstva.

b) Ustanovení článku 60 pododst. 2 regionálního zákona č. 17/2004 poskytuje zvýhodnění, neboť opatření zvýhodňuje hospodářské činnosti spočívající v poskytování bezpečnostních služeb. Nabídka podniků činných v bezpečnostních službách je následující: i) dočasná úschova cenin, přeprava a ostraha cenin a osob; ii) ostraha majetku; iii) správa zvláštních archivů a iv) výroba bezpečnostních systémů a zařízení. Komise soudí, že některé z těchto služeb mohou být poskytovány firmami, které nejsou soukromými bezpečnostními firmami ve smyslu Královského dekretu č. 773/1931.

V.2.4. *Narušení hospodářské soutěže:*

(40) Podle ustálené judikatury ([13]) je k narušení hospodářské soutěže dostačující, aby příjemce podpory byl účastníkem na trzích, na kterých probíhá volná hospodářská soutěž.

(41) Komise uvádí, že opatření ve smyslu článku 60 pododst. 1 a 2 regionálního zákona č. 17/2004 pravděpodobně narušují hospodářskou soutěž a ovlivňují obchod mezi členskými státy, neboť osvobozuje příjemce podpory od daně, kterou by jinak museli odvádět.

([11]) Rozhodnutí Komise (ES) č. K(2005) 4675 ze dne 7. prosince 2005 ve věci státní podpory č. 198/05 „Daňové zvýhodnění za účelem podpoření tvorby nových pracovních míst v podporovaných oblastech, snížení daně z výrobních činností IRAP – článek 11b zákona č. 80/2005.“ K těmto věcem nemá Komise žádné připomínky (Úř. věst. C 42, 18.2.2006, s. 3).

([12]) Dosud nezveřejněný rozsudek Soudního dvora ze dne 6. října 2006 ve věci Portugalsko v. Komise.

([13]) Věc T-214/95 Het Vlaamse Gewest v. Komise, Sb. rozh. 1998, s. II–717.

(42) Podle údajů poskytnutých italskými orgány jsou v tomto případě příjemci podpory pouze družstva (ustanovení článku 60, pododst. 1 regionálního zákona č. 17/2004) všech velikostí činná ve všech odvětvích. Tato družstva působí na trzích s volnou hospodářskou soutěží, proto opatření ve smyslu článku 60, pododst. 1 regionálního zákona č. 17/2004 narušuje v souladu se stávající judikaturou hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Stejně tak Komise soudí, že ustanovení článku 60, pododst. 2 regionálního zákona č. 17/2004 narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

(43) Vzhledem k výše uvedeným důvodům došla Komise k závěru, že navrhované opatření představuje státní podporu.

V.3. **Slučitelnost**

(44) Vzhledem k tomu, že opatření představuje státní podporu ve smyslu ustanovení čl. 87 odst. 1, je třeba posoudit jeho slučitelnost s výjimkami ve smyslu čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy o ES. Výjimky ve smyslu čl. 87 odst. 2 týkající se podpor sociálního charakteru, které jsou udělovány jednotlivým spotřebitelům na zmírnění škod způsobených přírodními nebo jinými výjimečnými jevy a podpor hospodářstvím určitých regionů Spolkové republiky Německo nejsou v tomto případě použitelné. Opatření nemůže být považováno za důležitý projekt společného evropského zájmu ani není určeno k nápravě vážného narušení italského hospodářství ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm b) Smlouvy. Stejně tak nemůže být v tomto případě využito výjimky ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, která se vztahuje na udělení podpor na určité činnosti nebo určitým regionálním hospodářstvím za podmínky, že nebudou nastoleny obchodní podmínky neslučitelné se společným zájmem. Jeho cílem rovněž není pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy.

(45) Ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. a) se vztahuje na opatření podporující rozvoj oblastí, kde je životní úroveň mimořádně nízká nebo kde je vysoká nezaměstnanost. V případě regionu Sicílie je možné využít této výjimky.

(46) V rozhodnutí o zahájení řízení, v bodech 18 až 31, Komise uvedla důvody, které ji vedly k pochybnostem, že by v případě tohoto opatření mohlo být využito výjimky ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm a) Smlouvy. Komise neobdržela žádné připomínky od Itálie nebo od třetích stran, a proto sděluje, že tyto pochybosti jsou potvrzeny.

VI. **ZÁVĚR**

(47) Komise dospěla k závěru, že opatření oznámené Itálií a popsané v bodech 11 až 17 není slučitelné se společným trhem, není možné na něj použít žádnou výjimku podle Smlouvy o ES, a proto musí být zakázáno. Podle italských orgánů nebyla podpora udělena, a proto není třeba žádat její navrácení,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Režim podpor, který Itálie hodlá uskutečnit ve smyslu článku 60 sicilského regionálního zákona č. 17/2004 představuje státní podporu.

Podpora ve smyslu ustanovení prvního pododstavce není slučitelná se společným trhem a nemůže být uskutečněna.

Článek 2

Itálie bude do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí informovat Komisi o opatřeních, které přijme k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Itálii.

V Bruselu dne 7. února 2007.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise